

Gazteen poesia emanaldi musikatua Tolosan

Iñaki ZUBELDIA

2004ko otsailaren 5ean ekitaldi aitzindaria egin zen Tolosako Leidor zinema aretoan. Batxilergoko 90 gazte baino gehiagok parte hartu zuten Poesia Emanaldi Musikatuan. Ekitaldia Tolosako Galtzaundi Euskara Taldeak antolatu zuen Iparraldeko Hatsa Elkartearen eta Andoni Salamero poetaren laguntzarekin. Finantziazio osoa Tolosako Udalaren kontura joan zen, Euskara Saileko Onintza Lasak, Kultura Saileko Andoni Iturzaetak eta Gazteria Saileko Itxaropena Urkiolak laguntza ekonomikoa emateaz gain, beren aholkuak eta iradokizunak eskaini zizkigutelarik.

Ekitaldiaren helburuak honako puntu hauetan bildu zituzten Galtzaundi Euskara Taldeko antolatzaileek:

- Gazteen arteko anaitasun giroa piztea Oñatiko, Tolosako eta Baionako ikasleak elkartuz.
- Poesiara eta literaturara hurbiltzeko bideak erraztea gaurko gazteei.
- Musika, dantza, antzezpena eta irudiak saio artistikoaren osagarri eta apaingarri izatea.
- Gazteen inizatiba eta gogoia sustatzeko eurak saioaren prestaketa inplikatzeko.
- Euskararen prestigioa bilatzea ekitaldi atsegini eta erakargarri baten bidez.
- Sentimenduen mundua ezagutzeko eta besteei azaltzeko bitartekoak eskaintzea.

- Gazteek ere esateko gauza asko dituztela kontuan hartzea.
- Gazteen bitartez jende helduagoa ere ekitaldi kultural batera erakartzea.
- Honelako ekitaldi bat zela medio, ikastetxe desberdinak eta horietako irakaslegoa inplikatzeko.
- Gazteengan gauza artistikoetarako kontzientzia eta sugarra piztea.

Eta artista handiak eta poeta bikainak hurbildu zitzaizkigun Tolosara Euskal Herriko toki ezberdinetatik, bertako artista eta poeten lanarekin batera ikuslegoa eta entzulegoa txunditzera. Baionako Bernat Etxepare Lizeoko batxilergoko gazteak, Oñatiko Helkar Hezi Ikastetxeakoak eta Tolosako Laskorain ikastolako eta Hirukide-Eskolaploak ikastetxeko batxilergoko ikasleak igo ziren txandaka Leidor zinema aretoko taulatu gainera.

Jaialdia ederra, bikaina, zirraragarria izan zen eta bi ordu luzez ez ginen aspertu gazteek eskaini zuten trebetasun musikal artistiko poetikoarekin. Eskaini zen emanaldiaren atzean prestakuntza lan isil eta izugarria zegoen eta, batez ere, gazteen ilusio eta ahalegin neurtezina. Denek maila altuko ikuskizuna eskaini zuten, batzuek antzerkia eta eszenografia koreografiko aipagarria erabili zituztelarik. Beste batzuek dantza, antzerkia, instrumentu musikalak... Talderen batek teknologiaren abantailak nahiago izan zituen bere ikuskizunetarako, ordenagailu portatila eta kanoia irudiak proiektatzeko eta musika desberdinak kudeatzeko erabili zituztelarik. Eta denek emankizunaren ardatz eta zutabe poesia erabili zuten, gazteen poesia, poesia sentikorra eta sentibera, poesia gardena eta zuzena, norberaren mundu afektiboa, gure herriarekiko atxikimendua eta maitasuna, gure lurraren planteamendu ekologiko eta zaintzailea, bizitzaren ikuspegi gazi-goza... nabari zelarik gazteen poesia gordin eta ederratan. Batzuetan sentimenduen zirrarak oilo-ipurdia jartzen zizuten gazteen hitzak eta haiei lagunduz entzuten genuen musikak edo abestiak eraginda.

Gazteek gauza bat demostratu zuten: aukera uzten bazaaie, bitartekoak eskura jartzen bazaaizkie, eta konfiantza eta denbora ematen bazaaie, gauza ederrak egiteko gai direla. Eta hori sobera erakutsi zuten Tolosako emanaldian.

Baina, ez da dena hor gelditzen. Ikastetxe bakoitzak bere ekitaldia modu antolatuan eta koordinatuan eskaini zuen.

Oñatiko Elkar Hezi ikastetxeak eman zion hasiera ekitaldiari, misterioz beteriko antzezpen batekin: HOTSA, HITZA, IRUDIA, BIZIA -POESIA- izan ziren antzezpenaren ardatza. Eta poesiaren uza bikaina jasotzeko aukera izan zuen entzulegoak musika instrumentu desberdinen doinu gozoak lagun zituelarik. Saio bikaina eta iradokizunez beteak eskaini zuten Oñatiko gazteek.

Hemen dituzue Oñatiko gazteen poesia batzuk:

EXISTITZEN NAIZ

Bai, existitzen naiz,
ez al nauzu ikusten?
ez al nauzu sentitzen?
Ez nago
ez itsasoan,
ez baso ilunetan
Ez mendiaren magalean
ez haitz artean,
ezta salen artean ere
eta ez naiz zuhaitzen lizun.
Ez al zara
oraindik ere nire bila etorriko?

Itziar Aizpeurrutia

BARRU BARRUTIKAN

Maitasuna erorketa bat da
Lainoetatik erori zinen
Nire besoetara
Bihotzaren itsasora
Ez zenekien igerian
Eta nire zainetan
Murgildu zinen.

Jon Urkia

ZURE BEGIRADAREN ZIRRARA

Haizearen ahotsa
leiho ertzetik pasatzean
barne zirrara
sartzen zait barnean,
baina zirrara hori
bestelakoa da
zure begiradak
ni zeharkatzean.

Alaitz Zuazubiskar

EUSKAL HERRIA

Erromatarrek,
ez ziguten kendu
Euskal Herriko kosta.
Barbaroek, ez zuten birrindu
Euskal Herri osoa.
Musulmanak,
ez ziren heldu konkistazera,
Euskal Herri gehiena.
Frantziarrek,
ez dute lortuko kentzea
Euskal Herriko iparraldea.
Espainolek,
ez digute kenduko
Euskal Herriaren hegoa.
Inork,
ez digu kenduko
Euskal Herriaren osotasuna.

Iñigo Zubia

TXORIA

Txoria, basoko musikaria
 Txoria, pozaren irudia
 Txoria, animala miresgarria
 Txoria, hegalaria
 Zein da kalolan sartzearen arrazola?

Unai Bartolome

GAIZKI NAGO

Gaizki nago,
 ezinegonean,
 triste,
 lagun gutxiko aurpegiarekin.
 Kanpoan,
 Elurra ari du.
 Ohean etzanda nago,
 buruz behera,
 nire malko lodiez,
 pijama berria bustitzen.
 Aurpegia goibel dudala,
 somatzen dut.
 Eta,
 zu;
 Inoiz aurkituko ez zaitudan
 bezala nago,
 gerran,
 haur bat bere hildako
 ama topatzen egongo banintz bezalaxe.

Alain Anton

GALDEZKA ARI NATZAIZU

Galdezka ari natzaizu,
 nire bihotz maitia,
 nora joan zaidan
 ene egunsentia.
 Harekin eraman du
 urrun mutil gaztia.
 Zuhaitzek ikusi dute
 basoan malkoz bustia.
 Itzuliko al dit
 ilunabarrak bizia?
 Dastatu beharra daukat
 haren musuen ezta.

Arantzazu Ugarte

EGUNSENTIA

Egunsentia,
 Txorien doinua,
 eguzki izpiek
 ene begi lausotuak ireki,
 eta iratzarri.
 Egunerokotasunaren egunerokoa,
 gizartearen gizakien gizatasunaren,
 beharraren presoan preso,
 iratzarri nauten txoriak
 egunen batean egonen diren bezala,
 preso.
 Eta bizitza,
 hauts soil bat bezala,
 behatzetatik irristan,
 haizeak daroan
 hasperenaren gisa,
 oroimenaren melankoniarekin
 badoa,
 preso.

Maitte Moreno

ZURE BEGIEK

Zure begiek
ez dute merezi iluntasuna,
zure ileak
ez ditu merezi esku zikinak,
zuk
ez duzu merezi lore sorta bat,
zuk mila aleluia merezi dituzu.

Xabier Pascual

Oñatiarren ondoren, Tolosako Laskorain ikastolako gazteak igo ziren taulatura. Hauek ere saio bikaina zeukaten prestatua, antzerkia, musika, dantza, abestiak eta poesia errezitaldia, koktel gozoa bezala dena nahasian eskainiz. Salo bariatua eta aberatsa izan zen, dantzariak, abeslariak, antzezleak, poesia errezitatzen zutenak, aurkezleak... denak maila oso altuan aritu zirelarik.

Hona hemen Tolosako Laskoraingo ikasle gazteen poesia batzuk:

POLIT ARRAINA ITSASOAN

Polit arraina itsasoan
Ezpain goxoak zure ahoan

Polit zeruan izarra
Zurea da nire bihotz bakarra

Polit basoan zuhaitza
Alditu nahi nuke zure hitza

Polit arratseko eguzkia
Politago zure argazkia

Polit loreak mendian
Diztira duzu begian

Polit erle argizaria
Zuria duzu aurpegia

Polit hostoak erortzen
Zergatik ez nauzu maitatzen?

Polit txoriak maitatzen
Beti zaude nire bihotzean

Polit umea jostatzen
Benetan zaitut zu maitatzen!

Olatz Treku

MAITEKO NAUEN BIHOTZ BATEN BILA

Maiteko nauen bihotz baten bila,
helduko didaten bi besoen bila,
ispilura begiratzean ikusten den iruditik ihesi,
bakardadetik ihesi,
denboraren lorratzen beldur,
pazientziaren magalean eseria
osatu nahian,
izan nahian,
norbaiten zain.

Zure azala egunero laztanduz,
zure begiak egunero gozatuz,
hats emearen epeletan, hitz goxoen musikan,...
beti nirekin.
Beti galdurik,
urrunean.
Bazarela jakinik,
niretzat nahirik,
ilargiaren irudi zuritan,
egunaren argitan, hatsaren dardaran,
zure izatea nigan.
Ezagutu gabe maitatu
ezin uka, ezin jasan, beti zure beharrean.
Inoiz eduki ez bazaitut ere,... nola esan,
nola azal,...
badakit ezin zaitzakedala gal.

Aiora Mujika

EDER EURIK AZANTZA

Eder euriak azantza
 mezatik lekora dantza
 Euskal Herriak oraindik badu
 aske izateko esperantza.

Eder antzara paisaian
 irria lili bisaian
 Euskarak gidatuko gaitu
 hasia dugun bidaian.

Eder zeruan arrano
 bizia neke egundaino
 zailtasunak gaindituz jarraitu,
 ezinezkorik ez dago

Eder arbolak kabia
 herri artian bakia
 Euskal Herriak ere behar du
 munduan bere tokia.

Eder atarian zakur
 handikitan sobra lapur
 euskaldunoi kentzen digute
 dena, gure bihotz ta lur.

Eder euriak azantza
 mezatik lekora dantza
 Euskal Herriak oraindik badu
 aske izateko esperantza.

Naiara Perurena

ALDEGIN ZENUEN ETA

Aldegin zenuen eta
 utzi ninduzun bakarrik
 nire eskari guztiak ziren
 den-denak izan alferrik.

Banatu eta zu ahaztu nahian
igaro dudan denbora
aldapatsua izan da eta
ezin iragan gustora.

Urte bete pasa eta
uda heldu dela ikusirik
itxaropenak galduak ditut
ezin sentitu bizirik.

Hala ere gogoan darabilt
beti zure aurpegia
zu betiko ahanztea ez da
izanen errazegia.

Maitasunez ase ninduzunez
ez zaude nigaz zorretan
nire gogoia zugana doa
ez dut dudarik horretan.

Nahikari Galarraga

OLATU BORTITZEN BITSA

Olatu bortitzen bitsa
Haizeak darama hitza
Senti dudana ohar zaitezen
Idazten dut eskutitza.

Kaloak itsasertzean
Zerua ilun jartzean
Laguntasuna bilakatzen da
Maitasuna iluntzean.

Maitemindu naiz hain errez
Zenbat gau ustel negarrez
Zu niretzako guztia zara
Ni zuretzako ezer ez.

Ene bihotzeko lorea
 Barne-barnean gordea
 Zu ikusi gabe nire begiek
 Galtzen dute kolorea.

Gutziz galdurik iparra
 Zu zara nire izarra
 Iluntasunik ilunenean
 Argitzen nauen bakarra.

Sentimenduak hondora
 Malkoak irten kanpora
 Nire zauria sendatu dadin
 Etorri zaitetz albora.

Sentimenduak elbarri
 Oroitzapenak ekarri
 Dugun apurra ene maitea
 Zergatik uka elkarri.

Zuretzat bihotz osoa
 Beldurti bezain lausoa
 Baina norbaitek eman behar du
 Lehendabiziko pausoa.

Dena idatzi dut labur
 Ta nola ez naizen maltzur
 Besarkada bat, muxu goxo bi
 Baina etzazu esan agur.

Maiara Arreseigor

Laskorain ikastolakoen atzetik Tolosako Hirukide-Eskolapioak ikastetxeko gazteak igo ziren eszenatokira. Hauek teknologian oinarritutako saioa eskaini zuten, ordenagailu portatil bat eta irudiak proiektatzeko kanoia erabiliz. Musika ere ordenagailuan programatua zeukaten irudi konkretu batzuekin eta irakurri behar ziren poesiekin sinkronizatuta zeudelarik.

Hemen dituzue Hirukide-Eskolapioak ikastetxeko gazteen poesia batzuk:

OROITZAPENA

Pentsatzen dut,
zuan pentsatzen dut,
bion momentuetan,
momentu goxoetan.

Egun haietan,
biok bakarrik,
bi sentimenduek bat egitean
ezerk ez zuen axola,
elkarrekin geunden.

Laino leunetan etzanda,
ez geneukan oztoporik,
bakarrik ginen,
bata bestearen ondoan,
hutsunerik gabe,
elkartuta.

Zure ezpainen laztan goxoa
nire maisaillean,
ezpainenetan,
bihotzean.

Amaitzeko asmorik gabe,
horrela jarraitu nahi nukeen,
betirako horrela,
biok batera.

Nire beldurra egia bihurtu,
bananduta bukatu,
ezin elkarturik,
saiakerak alferrik,
jarraitzeko intentziorik ez.

Orain oroitzapen hutsa,
besterik ez,
ezerezean geratutakoa,
erremediorik gabea,
tristeia

Aintzane Goenaga

MAITEA

Zure goxotasunaren dizdirak
 urratzen ditu nire bihotzeko itzalak ;
 zure edertasunak
 itsasoa dirudi tamainan,
 horrela, nire bihotzeko kostalde lehorrenetan
 lehertzen dira zure maitasunezko olatu aparrak.
 Horrelakoetan, nire bihotzean
 malzter geratu nahi dute
 bai suak eta bai garrak,
 ez baititu ahanzten ferekatu beharrak.

Zure dotoreziaren errekaetoak
 alaitzen ditu nire bihotzean
 goibelen dauden ibarrak;
 zure bihotzaren handitasunak
 erraz menperatzen du eguzkia:
 ez baitaiteke gailen
 zu ikusten zaitudaneko maitasun-gezia,
 ez zure eztitasunak bihotza goxatzeko
 duen modu berezia,
 ez zure izenaren bost letra hauen
 melodia goxoak
 belarria laztantzen didanean
 duen dotorezia.

Ez bedi zure maitasuna inoiz niretzat
 izan galerazia.

Maitea, zuri zor dizut nire izate guztial

Ion Izagirre

LAGUN MAITEA

Gure artekoa inoiz hasi gabe
amaitu zen niretzat,
gogorra izan zen
muxu eta laztan haien
beharra sentitzean
ez jasotzea.

Ahaztu behar izatea
eta ezin ahaztua,
konturatu nintzen
horrela ezin nuela segi,
ahaztu egin behar zintudala.

Eta lortu nuela uste nuenean,
ezin nuela konturatu nintzen,
ezin zintudan ahaztu
ez nuen nahi
nire alboan behar zintudan,
gogorra izan zen.

Baina begiak ireki
eta zure begi urdinak ahaztea
zen erantzuna,
eta horixe egin nuen.

Begiak itxi
eta dena atzean utzi,
baina benetan
gehien behar dudanarekin
geratzea lortu nuen,
zure adiskidetasunarekin.

Nahiz eta oraindik
begietara begiratzean
atzeko oroitzapenak bueltatu,
orain bai esan dezakedala
lagun modura asko maite zaitudala!

Maite Laso

EUSKARA

Ezer ez da aldatu
 diote pozik, irriz ezpainetan,
 euskara herrietan eta erdara hirietan.
 gure hizkuntza maltea ahoan
 eta gure herria bihotzean,
 euskara kalean:

bai herrietan,
 bai hirietan;
 denon laguntza
 altxor hau ez galtzarren,
EUSKAL HERRIAN EUSKARAZI!

Barroterik gabe ametsetan,
 argirik gabe ilunetan,
 ikusi barik zelai berdeak,
 sentitu barik bertako giroa,
 zugatik emango nuke guztia,
 zugatik heriotza,
GORA EUSKAL HERRIA!

Maiara Urkia

BEHIN GALDUTAKO OROITZAPENAK

Ezeztu gezurrez beteriko malko horiek,
 jadanik ez dago zuk egin dezakezun ezer.

Nik aukeratu dut bide hau
 eta ez duzu ezer egiterik ni jarraitzeko.

Nireganako zure oroitzapenek
 istorio honen bukaera idatziko dute.

Zuregatik nire bihotzean nuen argia jadanik itzali da,
 iluntasuna eta hotza errege dira orain.

Orain ez da arima ahaztu baten negarra eta
 lurraren kontra zure malkoek
 egiten duten soinua besterik entzuten.

David Salvador

MAITE ZAITUDALAKO

EUSKARA

Maite zaitudalako
 egin dut amets.
 Maite zaitudalako
 dakit
 ez zaitudala
 inoiz ere
 galduko.

Zure ondoan
 bizi nahi dut.
 Zure alboan
 behar
 dut egon,
 maite zaitudalako,
 behar zaitudalako.

Sandra Limousin

NI, ZU, INOR...

Berandu da,
 oso berandu,
 eta zu jadanik joan zara,
 nire bizitzatik irten zara
 edozein laino
 zerutik desagertzen den bezala.

Goiz da,
 oso goiz,
 eta ni, hutsune onartezin eta goibelarekin jaiki naiz ohetik,
 edozein txakurtxo
 bere amaren magaletik aldentzen dutenean bezala.

Hotz dago,
 oso hotz,
 eta zuk zure bidetik jarraitzen duzu,
 ni atzean utziz,
 edozein gudarik bere etsaia atzean uzten duen modura.

Bero da,
 oso bero,
 eta uda iritsi den bezala zu joan egin zara;
 orain jabetu naiz ez zarela bueltatuko,
 baina nik,
 edozein amak bere alaba baino gehiago maiteko zaitut!

Leti Varona

Azkenik, Baionako Bernat Etxepare Lizeokoak igo ziren eszena-tokira bere jarraitzaileen oihu eta animoen artean. Hauek ere irudimena erabiliz eta antzerkia, dantza eta poesia uztartuz, saio mugitu eta irudimentsua eskaini ziguten. Iparraldekoen abestirako eta antzerkirako dohain berezia modu nabarian erakutsi zuten.

Hemen dituzue Baionako gazteen poesiak:

ASKATASUNAREN ISPILUA

Zerua,
 naturaren ama
 Batzutan xuriska
 Bestetan grisa
 Oihana,
 Haren alaba
 Udazkenean kolore bizia
 Neguan biluzia

Ugarte bat galdurik erdian
 Maitasunaren argian
 Xoriak itzulika inguruan
 Bukaezinezko mugak buruan
 Toki hotzetik airatu nahian
 Askatasunaren atarian
 Oihana dute oinarri
 Zerua bakearen aberri

1 ES-ko ikasleak:

Maialen, Amets, Hegoa, Aize, Olatz, Aitziber, Emili, Anaiz, Elorri, Jon, Jokin, Andde.

BADA MUNDU BAT...

Bada mundu bat
Non, pozak, tristurak atxeman duten leku bat
Non, urak sua estaltzen duen
Urak bizia eman,
Natura ama bakarra,
Lurra etxea,
Eta eguzkia argi iturri
Lurralde heze eta triste honetan,
Natura basatia da.
Txabola euripean, aitatxi eta alabatxo ondoan
Blak bakarrik, biak isilik.
Pobreak dira bainan elgarrekin dira.
Makil baten gainean
Dilindan.

Aitaxi eta alabatxo, bakardadean,
Arriskuei aurre egiten.
Hemendik ihes egitea ahanztezina den gertakizuna
Biziaren arriskuan
Bainan beti zintzilik geratzen dira
Zeri begira, urari begira
Heriotza halei begira

Elkartzen dira gain hortan,
Aitaxi eta neskatxa errugabe batzuek
Bizi berri baten hasteko

Esperantza eta pazientziaren adarrari lotuz
Itxaropenean

1L-eko ikasleak:

Arantxa, Maider, Maialen, Ainara, Maitena, Beonika, Oihana, Laida, Iban, Olivia, Cécilia, Marie, Ainhoa, Maylis, Amande, Joana

HOLA ULER DAITEKE BA OROREN ZERGATIA?

Hurbiletik miliarka harri puska finak
 urrunetik arbol-ingumak,
 mozorroturikako arrainez beteak!
 Hori dugu basamortua!
 Eremu zabal horren idurimena eroarazten dauku,
 taupadaka odol ezartzen! Basamortuak, itzala eta argia ditu
 bere aurpegiaren bi begiak,
 pentsamoldea bezain mugagabea dauka bere bakardadea,
 haizea du, bere arezko forma-fereka guzien erditzalea,
 bere marruxkadurak, hil-aztarna guzien gordelekuak...
 bere sakontasunean atxikitako erreperio ikusgaitzak.

Bakartasunaren desesperaziotik
 sablearen gainetik, eguzkiaren izpietarik,
 haize beroaren barnetik
 argi eta itzal gunetarik,
 gameluek dute,
 bizitzeko, behar dena, ateratzen...
 eta, gizakiak
 «hutsaren geroko» haurrak bezala,
 barneko mundu zabaletan, geldiune bat eskatuz,
 doatzilarik lasterka,
 jainko handiak hautatu ez dezaken bidegurutzetan,
 zorion baten bila, dabiltzalarik,
 badakite badutela nonbait, beren ideien ordenatzeko,
 lurralde bat: bake, askatasun eta bakardadez estalia:
 basamortua!

Sable beroa oinen azpian irrixtaka,
 hatsa itotzen duen aire epela bisaian,
 gizona xinaurria bezain ttikia,
 lurperatu bristean luken
 uhain itxurako espazio horren gainean,
 onartzen du, ikustearekin, haizeak
 bere urrats guziak bet-betan
 ufako batean ezabatzen,
 ez dela basamortua, bera: errege!

Arearen gainean,
eguzkiaren isladak
gure begi biak itsutzen ditu
pobretasunaren aitzinean.
Bizia argipean estaltzen da
gauaren itxaropenean.

Nola uler daiteke ba ororen zergatia?

Arantxa, Argitxu, Eider, Elixabet, Ellande, Gorka, Ihitz, Iñaki, Irati, Joana A., Joana As., Joana B., Jone, Lea, Lore, Luixa, Margaita, Nazara, Patxi, Peio, Txomin B., Txomin H., Uhaina, ikasleak, Auxtin, Jasone eta Maite-ren laguntzarekin.

Bi orduko emanaldi bikaina bukatutakoan jendeak gogotik jo zuen txalo, ikusitakoa ez ohizko zerbait baitzen. Gazte ez profesionalek, batxilergoko euren asignaturak aprobatu behar dituzten gazteek, horrelako saio duin, ederra prestatzeak badu nahiko meritua. Eta ikuslegoak horixe txalotu nahi izan zuten: gazteen ahalegina, gazteen elkarlana, gazteen artea. Eta arte horren guztiaren ardatza eta muina POESIA izan zen, Andoni Salamero Oñati aldean eta Auxtin Zamorak iparraldean hain gartsuki landu eta zabaldu duten poesia.

Emanaldi osoa ikusi zuenak, berehala egiten zuen gogoeta hauexek: "Zenbat lan dago eskaini duten saio eder honen atzean?" Eta talde horietako bat prestatzen aritu zen Andoni Salamero berak emango digu erantzuna. Hemen dituzue bere hitzak:

«Emanaldia egin aurretik, lan eskerga burutu zela zer esanik ez dago. Leidor zinemara bertaratu zen edonori zaila litzaloke pentsatzea zelako ilusioz eta zelako gogo onez lan egin den egitasmo bizi hau aurrera ateratzeko. Batetik, ikasleen prestutasuna azpimarratuko nuke, beren kemena eta adorea, beren naturaltasuna mundu afektibo eta emozionala agertzerakoan, gelan zein oholza gainean. Entseluak baliozkoak izan zaizkigu sakonago elkar ezagutzeko, horrelako erronken aurrean arduren pisuak zer balio duen ikusteko, batik batik, guztion lana kontutan hartzerakoan, eta emanaldi osoa eta lotua jendeari aurkezteko. Bestetik, ikastetxeko irakasleek, akullatze, ziztatze eta gogotze lanetan dotorezia handiz jokatu dute, ikasleekin egon dira berezi zitzaizaien egun horretan, emanaldi egunean, eta gelan jaso dituzten animoa eta maitasuna kontutan hartzekoak lirateke. Era berean,

beste hiru ikastetxeen aldetik, inplikazioa eta interesa poesiaren egun hau aurrera eramateko azpimarragarria da, zuontzat hitz onak besterik ez ditut gure ikastetxearen izenean, asko ikasi dugu ikasleok zein irakasleok zuon ekarpenetik eta bat baino gehiagok edaten jarraituko dugu jarrotzen hasi zitzaigun iturri oparotik. Ez nituzke ahaztu nahi mentura honetan Galtzaundikoak, langile finak eta adeitsuak, Iñaki Zubeldia, Igor Garmendia eta euskararen izenean, haiekin batera, taldean lan bikaina egiten diharduten guztiak. Koordinatze lanak, haiei esker bideratu dira, eskatutako oro lortzen ahalegindu dira eta. Jarraitu orain bezala eta bihotzez, bejondeizuela! Hatsako kide eta lagunei eta haien bozeramale lanetan aritzen den Auxtin Zamorari eskertu nahi nieke poesiaren izenean edonorentzat izan duten mira eta errespetua, liburu batean testuak izateak errazagotzen du gure lana eta bi urtez, Hatsaren bidez, argitaratu ditugun liburuei esker olerkiak sortzen ez dugu ibilli izan behar. Azkenik, Tolosako Udalari, sarri, erakunde izanik ideiak bideratzeko jarrera irekia erakusteagatik, beldurrik gabe arituz. Modu berean, Tolosako Udalak liburuxoa argitaratzearekin batera eta gazte hauei beren barrua askatzeko gunea eskainiz, herriona dena gogoratuz, hitz egiteko poza eskalni dielako gazte hauei, betiko topikoak gainditzeko tenorea eta gutxi balitz benetazko izaera gune egokian erakusteko ere bai, ez dela gutxi. Ez dadila izan azkena!»

Honaino Andoni Salameroren hitzak eta balorazioa.

Eta lanaz gain, gauza ederragoa nabaritu dut nik gazteen artean: ilusioa, elkar lana, koordinazioa, gauzak ondo egiteko gogoia, elkartzaren giroa, ...

Berriro ere Andoni Salameroren ikuspuntua txertatzen dut hemen:

«Bizi izan genuena adierazteko zaila da hemen guztia aditzera ematea. Bakar-bakarrik, zinez, esan genezake ikasleek berena zuten gunean, berena zuten giroan, oroimen gozoa eramán zutela etxera, argi eta garbi ikusi zen entseietan, emanaldian, askarian ondo baino hobeto pasatu zutela. Haiek luzatu nahi zuten unetxo hura, argi eta garbi antzeman zitekeen hori beren betarreetan, amets hura buka ez zedin nahi zuten. Baina, hurrengo egunean, ikasle gizarajoei ikastetxera joan behar zuten, berriketa

gutxiarekin. Orduan haien nahieza dastatu nuen beren aurpegietan eta olerkari tolosar baten, Lizardiren, olerki-pasarte bat etorri zitzaidan gogora:

*Oi zein den ituna
behera behar haul
Nik ez nahi eguna
bihurtzerik gaur*

Halaxe bilakatu zitzaigun eguna gau, bat-batean, guztia egina zegoen, guztia zen historia eta etxeratzean, izarapean, ametsen izarpean gordeko zituen oroitzapenok han izan zen bat baino gehiagok. Horren dudarik ez dugu.»

Jaialdia bukatutakoan, parte hartu zuten 94 bat gazteak Leidor aretoko eszenatokira Igo ziren, jendearen txalo beroak jasotzera. Ondoren, Hirukide-Jesuitinen ikastetxeko jangela handira joan ziren elkartasun eta adiskidetasun giroan afaltzera. Balonako, Oñatiko eta Tolosako gazteek bizi guztian gogoratuko dute 2004ko otsailaren 5a, Tolosako Leidor zinema aretoan elkartu ziren eguna. Giro polita sortu zen gazteen artean, baina denbora urri harremanak sa-kontzeko eta adiskidetasuna aurrerago eramateko. Hala ere, batzue-tan giroak, begiradak, barneko emozioak... dena adierazten du eta ez da hitz askoren beharrik izaten zoriontsu sentitzen zarela zure kideei adierazteko. Eta hori nabaritu genuen gau hartan Iparraldeko eta Hegoaldeko gazteen artean. Aukera eta abagune berriak izango ahal dituzte euren artea eta poesia jendeari dastatzera emateko eta euren arteko adiskide lokarriak sendotzeko.

Bizkitartean, jarrai ezazue zuen sentimendu mundua, zuen artea eta poesia euskaraz lantzen. Poesiak libreago egingo zaituzte eta gizatiarrago, sentiberago, solidarioago...